

Sygn. akt II DSS 11/18

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **P. C.** – sędziego Sądu Rejonowego w K., po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 grudnia 2018 roku wniosku obwinionego z dnia 10 grudnia 2018 roku w przedmiocie wyłączenia Sędziów Sądu Najwyższego ze składu orzekającego
- na podstawie art. 42 § 3 i 4 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (tj. Dz. U. z 2018 r., poz. 23 ze zm.)

-

postanowił:

- I. nie uwzględnić wniosku o wyłączenie SSN A. T. od orzekania w sprawie o sygn. akt II DSS 11/18 ;
- II. w pozostałym zakresie wniosek pozostawić bez rozpoznania

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 10 grudnia 2018 roku złożonym na rozprawie - obwiniony P. C., ponowił żądanie o wyłączenie od rozpoznania sprawy o sygn. akt I DSS 11/18, wyznaczonego do składu orzekającego SSN A. T., zgłoszone uprzednio we wniosku z dnia 4 grudnia 2018 r., podnosząc dodatkowe okoliczności w postaci jego medialnych wypowiedzi o charakterze politycznym. Ponowił nadto wniosek o wyłączenie wszystkich sędziów wskazanych imiennie w przywołanym wniosku – Izby Dyscyplinarnej oraz Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych oraz ławnika w osobie – W. P., kwestionując legalność ich wyboru.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek jest oczywiście bezzasadny. Wnioskodawca nie wykazał bowiem o jakie wypowiedzi chodzi oraz nie wskazał, które z nich z uwagi na swoją treść mogą budzić wątpliwości z perspektywy jego bezstronności. Dla zasadności podjęcia decyzji o wyłączeniu z tego powodu sędziego, koniecznym jest bowiem wykazanie, iż publicznie głoszone przez niego poglądy są dla interesów wnioskodawcy niekorzystne, a ich forma i

treść świadczą o uprzednim jego kierunkowym nastawieniu do sprawy lub obwinionego (Jan Bratoszewski, w: Stefański, Zabłocki, KPK. Komentarz, t. I, 2003, s. 398).

Podkreślić należy w tym miejscu, iż wniosek o wyłączenie sędziego musi zawierać sprecyzowane okoliczności odpowiadające podstawie normatywnej stosowania tej instytucji. Tymczasem, wnioskodawca nie sprecyzował swoich wątpliwości i nie powołał się na żadną z okoliczności, która wskazywałaby na spełnienie przesłanek, o których mowa w treści art. 41 § 1 k.p.k. Bak konkretyzacji przesłanek, skutkuje brakiem możliwości dokonania ich obiektywnej oceny pod kątem ich wpływu na bezstronność sędziego w niniejszej sprawie, która winna być dokonywana z perspektywy postronnego obserwatora. Wyłączenie sędziego w trybie art. 41 § 1 k.p.k. może mieć miejsce jedynie wówczas, gdy ujawnią się okoliczności o takim charakterze, że brak jest możliwości przekonania każdego, rozsądnie myślącego, kto wątpliwości co do bezstronności powziął, że okoliczności te z całą pewnością nie wpłyną na obiektywizm rozpoznania sprawy i treść rozstrzygnięcia kończącego postępowanie (postanowienie Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, sygn. akt II AKo 312/01, publ. OSA 2001/12/91)

Z powyższych względów - rozpoznając ponowny wniosek obwinionego w części dotyczącej wyłączenia od rozpoznania sprawy SSN A. T., Sąd uznał, że w tym zakresie przedmiotowy wniosek jest bezzasadny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Wobec tego, iż w sprawie nie stwierdzono okoliczności opisanych w art. 41 § 1 k.p.k. postanowiono jak w punkcie pierwszym postanowienia.

Przechodząc do rozstrzygnięcia zawartego w punkcie drugim postanowienia, wskazać należy, że wniosek obwinionego w zakresie dotyczącym wyłączenia kilkudziesięciu Sędziów Sądu Najwyższego oraz ławnika w osobie W. P., Sąd pozostawił bez rozpoznania.

Niezależnie o okoliczności, iż w tym samym zakresie podmiotowo-przedmiotowym wniosek obwinionego z dnia 4 grudnia 2018 r. - motywowany tymi samymi względami - został rozstrzygnięty postanowieniem SSN z dnia 7 grudnia 2018 r., przypomnieć należy, że kodeks postępowania karnego nie przewiduje wyłączenia sędziego *in abstracto*, gdyż rozważanie wyłączenia sędziego w oparciu o art. 40 § 1 lub 41 § 1 k.p.k. dopuszczalne jest jedynie w stosunku do konkretnego sędziego, który został wyznaczony do udziału w sprawie, a nie sędziego, który teoretycznie może zostać wyznaczony do składu orzekającego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2012 r., sygn. akt III KO 34/12, LEX nr 1212385; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2016 r., sygn. akt III KO 99/16, LEX nr 2166385).

W tym stanie rzeczy – postanowiono jak w punkcie drugim postanowienia.